

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120200899
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120200899.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobkyne: K.. X. J., W.. XX.X.XXXX, M. F. C. XXXX/X, Ž., Š. I.Č. L., T. A.: N. E. L..C..I., K.: XXXXXXXX, L. L. V. XXX/XX-X, Ž., T. Ž.: K.. R. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. C. XXXX/X, Ž., Š. I. L., T. A.: F. & T., L..C..I., L. L. U.. M. XXX/X, XXX XX Ž., K.: XX XXX XXX, o zaplatenie 1.489,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.489,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.489,48 Eur od 12.11.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.1.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.489,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 12.11.2019 do zaplatenia a náhrady trovy konania.

2. Žalobkyňa žalobu skutkovo odôvodnila tým, že pre predmet sporu je dôležitá skutočnosť, že na správu v bytovom dome Č.. L.. XXXX/X W. G.. C. U. Ž. nie je možné aplikovať zákonnú úpravu - zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, nakoľko vo veci prebieha súdny spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý je vedený na Okresnom súde v Žiline č.k. 6C 214/2012. V súčasnosti je konanie vo veci prerušené. Na základe tejto skutočnosti v bytovom dome nie je možné, aby bola vykonávaná správa domu podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona na základe zmluvy o výkone správy uzatvorenou medzi vlastníckmi bytov a nebytových priestorov / vlastníctvo ako sme už uviedli je predmetom sporu / a inou PO alebo FO a nie je možné zriadiť ani spoločenstvo vlastníkov, keďže vlastníci nemajú v dome pre spochybnenie časti vlastníctva v citovanom súdnom spore nadpolovičnú väčšinu. V záujme vyriešenia problému dodávky energií a médií do jednotlivých bytov, keďže dodávateľia neboli ochotní do domu tieto dodávať a zmluvu boli ochotní uzavrieť len s jednou osobou, resp. dvoma, užívateľia / nájomníci / a vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome so žalobkyňou a Y. I. Y.M., W.. XX.XX.XXXX, F. C. XXXX/X, XXX XX Žilina uzavreli tzv. Zmluvu o zabezpečení energií - plyn voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka, v ktorých ich zároveň vlastníci a spoluvlastníci bytov splnomocnili, aby uzavreli zmluvy s dodávateľmi energií a médií a zabezpečili tak prevádzku domu. So žalovaným bola takáto zmluva uzatvorená dňa 02.11.2006. Dôkaz : Zmluva o zabezpečení energií zo dňa 02.11.2006. Žalobkyňa uzatvorila dňa 02.11.2006 s Tatrabanka, a.s., pob. Žilina, Hodžove nám. 3, Bratislava Zmluvu o bežnom účte, č. v tvare IBAN : SK72 1100 0000 0026 1931 4555, z ktorého sú vykonávané platby dodávateľom energií, služieb a médií, a na ktorý užívateľia / nájomcovia / a vlastníci bytov v bytovom dome na ul. Revolučná 3288/3, Žilina poukazujú mesačné platby. Žalobkyňa je jeho výlučnou vlastníčkou a jedinou osobou, ktorá účtom môže disponovať. Podstatné pre vec je, kto je majiteľom účtu, teda žalobkyňa je

jedinou osobou aktívne v spore legitimovanou. Uvedený právny záver ako správny potvrdil Krajský súd Žilina, v rozsudku č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018. Dodávky energií a poskytovanie služieb boli žalovanému riadne zabezpečené a dodávateľom

riadne uhradené, pričom tieto energie a služby žalovaný v 2018 využíval bez toho, aby za ne v plnej výške zaplatil. Žalobkyňa požaduje zaplatenie od žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia - úhrady (nedoplatky) prepočítané podľa faktúr dodávateľov energií a služieb, výšku osvedčuje znaleckým posudkom č.8/2019 zo dňa 09.10.2019, ktorý bol vyhotovený a spracovaný znalcom z odboru : Ekológia a manažment K. Y. V.. Právny základ nároku tvorí nárok žalobkyne voči žalovanému titulom bezdôvodného 01.03.2011, uvedený právny záver žalobkyňa odvodzuje z rozsudku Krajského súdu Žilina, č. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.08.2018. . Vo veci sa jedná o veľmi komplikovaný a netypický prípad, ale je jasné, že základ je daný vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Je nesporné, že na strane žalovaného vzniká bezdôvodné obohatenie. Toto je vo výške nákladov (nedoplatky žalovaného sú počítané z ročného vyúčtovania), ktoré za neho žalobkyňa uhradila z Účtu. Žalobkyňa má k Účtu plné dispozičné právo, je jeho vlastníčkou a jedná sa o účet na jej meno.

3NSDLKDJFA6S.

4. Žalovaný sa k žalobe doručenej súdom do vlastných rúk dňa 31.7.2020 (č.l. 115) v súdom určenej lehote (ani po jej márnom uplynutí) nevyjadril, a tak súd vo veci nariadil termín pojednávania na 21.10.2020. Pojednávanie na zhodnú žiadosť strán sporu o odročenie pojednávania z dôvodu mimosúdnych rokovaní vyhovel a konanie v zmysle § 163 CSP prerušil uznesením zo dňa 21.10.2020 (č.l. 137). Na žiadosť žalobkyne súd uznesením zo dňa 2.11.2020 rozhodol o pokračovaní v konaní (č.l. 147). Súd následne nariadil pojednávanie na 25.1.2021 a následne odročil z dôvodu protipandemických opatrení odročil na 1.3.2021.

5. Na opakovanú žiadosť o odročenie pojednávania súd opätovne konanie prerušil uznesením zo dňa 1.3.2021. Na žiadosť žalobkyne súd uznesením zo dňa 17.5.2021 rozhodol o pokračovaní v konaní (č.l. 194).

6. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 8.9.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti žalobkyne a právnych zástupcov strán sporu, v neprítomnosti žalovaného. Právna zástupkyňa žalobkyne zotrvala na podanej žalobe a zdôraznila, že žalobkyňa v obdobných právnych veciach týkajúcich sa obdobných nárokov s totožným odôvodnením bola v iných sporoch priebehajúcich na Okresnom súde Žilina úspešná a závery súdu prvej inštancie boli potvrdené aj odvolacím súdom. Právna zástupkyňa žalovaného navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a nárok považoval za nepreukázaný. V rámci svojho prednesu poprela žalobkyňou uvedené skutkové tvrdenia a namietala ňou predložené listinné dôkazy. Zároveň žiadala, aby súd vo veci nariadil odborné vyjadrenie týkajúce sa určenia výšky platieb. Samotný nárok žalobkyne však spochybnila a rozporovala výšku jednotlivých platieb, ktoré boli vyčíslené na základe predloženého znaleckého posudku a namietala aj samotný znalecký posudok, pričom žiadala, aby súd nariadil odborné vyjadrenie za účelom určenia výšky platieb. Poukázala na závery Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 10Co/674/2015-321 zo dňa 21.06. 2017, v ktorom uviedol, že sumy, ktorej sa žalobkyňa domáhala, bola za žalovaného vyplatená z tých finančných prostriedkov, ktoré obyvatelia bytového domu v predmetnom období, každý teda individuálne za svoj byt, na konkrétne určený účet poukazovali. A nejednalo sa teda iba o výlučne finančné prostriedky žalobcov a žalobkyňa sa teda môže domáhať len tej dielčej sumy, aká bola uhradená z individuálnych finančných prostriedkov za žalovaného. Preto, tú argumentáciu žalobkyne, že je výlučnou vlastníčkou účtu a jedinou osobou, ktorá môže s účtom disponovať, a to za účelom zaplatenia žalovanej sumy, považujeme za neprijateľnú. Ten účet v banke je síce zriadený na meno žalobkyne, avšak tento účet zriadila na základe záverov zo schôdze užívateľov bytov, bytového domu, kedy sa užívatelia jednoznačne uzhodli na vedení účtu, z ktorého sa budú uhrádzať platby. Takýto postup bol zvolený, teda z dôvodu, že v tomto bytovom dome, nie je možné vykonávať správu domu, podľa § 6 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z toho teda vyplýva, že tie finančné prostriedky, ktoré boli poukazované na predmetný účet nepatrili a nepatria len žalobkyňi. Žalobkyňa môže síce s týmito finančnými prostriedkami disponovať, avšak tieto neboli v jej vlastníctve. Ako z hľadiska právnej povahy tých peňažných prostriedkov na bežnom účte vyplýva, že peniaze na účte v banke nie sú vo vlastníctve majiteľa účtu, ale sú len vo vlastníctve banky a majiteľ bežného účtu má voči iba pohľadávku na výplatu týchto peňažných prostriedkov. Ak by teda aj, hypoteticky malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, čo teda absolútne odmietame, nemohlo by to byť vo výške uplatňovanej si žalobkyňou v konaní, len na úkor žalobkyne, ale na úkor všetkých osôb, ktoré mali na predmetný bankový účet finančné prostriedky uhrádzať. Tvrdila, že žalobkyňa tak neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, v akej konkrétnej výške

bolo povinnosťou žalobkyne platiť za svoj byt, v akej konkrétnej výške, na to určený účet, odviedla finančné prostriedky a aká konkrétna suma z týchto finančných prostriedkov mala byť poukázaná, resp. použitá na úhradu energie za predmetný byt. Žalobkyňa síce v súvislosti, teda s nákladmi poukazuje už na spomínaný znalecký posudok. Avšak z tohto dôkazného prostriedku žiadnym spôsobom tieto skutočnosti nevyplývajú. Ďalej uviedla, že pokiaľ si žalobkyňa uplatňuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia, tak ju zaťažuje dôkazne bremeno, okrem vyššie uvedených skutočností, tiež preukázať, že sa na jej úkor obohatil ten, o kom túto skutočnosť tvrdí, pričom uvádzame, že v predmetnom bytovom dome žalovaný nebýva a stotožňujeme sa s názorom, ktorý vyslovil KS v Žiline, v uznesení zo dňa 31.01. 2018 sp. zn. 9 Co/4/2018-480 v rovnakom predmete sporu s rovnakými stranami sporu, len za iné obdobie a to, že nárok žalobkyne nie je odôvodnený od vlastníctva bytu. Čiže na jeho posúdenie nie je relevantné, kto je vlastníkom. Na základe uvedeného preto zastávame názor, že nie je dôležité, kto je vlastníkom bytu, ale kto ho reálne užíva, čo zodpovedá aj ustanoveniu 451 OZ. Žalobkyňa teda neoznačila žiaden dôkaz, ktorým by preukázala, že sa mal na jej úkor obohatiť práve žalovaný. Zdôraznila, že žalovaný byt dlhodobo neužíva, pretože spolu s manželkou býva už od roku 2004 U. C. H. L. L. Č. XXX U. T. W. C.. Namietala tiež, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná, nakoľko nepreukázala, že platby uhrádzala z vlastných finančných prostriedkov. Rovnako ukázala pasívnu legitimáciu žalovaného v konaní, nakoľko tento byt žalovaný dlhodobo tiež v predmetnom období neužíval. Právna zástupkyňa žalovaného v závere zmätočne označila, že predmetom sporu má byť byt č. 5, pričom nesporné je predmetom sporu byt č. 11. Právny zástupkyňa žalobkyne žiadala uplatniť koncentračnú zásadu, nakoľko žalovaný sa k podanej žalobe v priebehu sporu nevyjadril a na pojednávaní namietal skutočnosti a dôkazy po uplynutí lehôt, pričom žalobkyňa sa voči takejto procesnej obrane nemohla brániť, nakoľko mala za to, že jej tvrdenia a dôkazy nerozporuje.

7. Súd na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení zamietol návrh žalovaného na nariadenie odborného vyjadrenia s poukázaním na koncentračnú zásadu. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku (medzi ktoré sa radia aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP) včas. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite veci náležite odôvodnil neprihliadnutie na včas neuplatnené prostriedky.[1] <<https://www.relevans.sk/wp-admin/post-new.php>> Zákonodarca tak ponechal súdu pomerne široký priestor na posúdenie včasnosti uplatnených prostriedkov. V prejednávanej veci súd dôsledne vyhodnocoval, či je daná potreba uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania a dospel k jej dôvodnosti. Súd má za to, že žalovaný prevzal žalobu dňa 31.7.2020, právneho zástupcu splnomocnil na zastupovanie v konaní dňa 22.10.2020, pričom ani zo strany žalovaného ani jeho právneho zástupcu nebolo doručené súdu žiadne vyjadrenie. Súd mal za to, že žalovaný tvrdenia žalobkyne nenamietal a nerozporuje ňou predložené listinné dôkazy. Je pritom zrejmé, že žalovanému ani jeho právneho zástupcovi nič nebránilo, aby sa vo veci vyjadril, no neučinil tak ani v priebehu 11 mesiacov od prevzatia právneho zastúpenia, pričom súdu nie sú známe žiadne vážne okolnosti, ktoré by mu v tom bránili. Procesná obrana žalovaného vnesená (po prvýkrát!) na pojednávaní dňa 8.9.2021 tak bola prekvapivou predovšetkým pre žalobkyňu, ktorá nemala časový priestor sa k námietkam žalovaného vyjadriť a prípadne predložiť nové dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Je taktiež zrejmé, že ak by súd konanie nekoncentroval, bolo by potrebné pojednávanie odročiť, čo však uplatnenie koncentračnej zásady podľa § 153 ods. 2 CSP vylučuje. Súd s ohľadom na uvedené skutočnosti, konanie koncentroval a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

9. Podľa § 32 ods. 1 OZ, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

10. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

11. Podľa § 451 ods. 1 a 2:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

13. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

14. Podľa § 458 ods. 1 až 3 OZ:

(1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

(2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

(3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

15. Podľa § 511 ods. 1 až 3 OZ:

(1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

(3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

16. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Súd mal v konaní za nesporné, že žalobkyňa ako fyzická osoba prevzala na seba aktívnu činnosť spočívajúcu smerujúcu k tomu, aby pre ostatných užívateľov a vlastníkov bytov v bytovom dome zabezpečila prevádzku bytového domu nielen v jej záujme ako vlastníčky bytu, ale aj v záujme ostatných užívateľov bytov v bytovom dome. Na základe uvedeného bola dňa 02.11.2006 uzavretá zmluva o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka medzi žalobcami ako splnomocnenými objednávateľmi a žalovaným ako vlastníkom/ nájomníkom. Účelom zmluvy bolo zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda elektrická energia pre bytový dom na č. 3288/3 na Revolučnej ulici v Žiline. Užívateľia bytov splnomocnili objednávateľov na uzavretie zmlúv pre celý predmetný bytový dom s dodávateľmi energií. Dohodli sa, že užívateľia bytov budú platiť

mesačné zálohové platby na osobitný účet zriadený splnomocnenými objednávateľmi na spotrebu plynu, elektrickej energie a vody vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci podľa zálohového predpisu. Zmluva obsahuje ďalšie povinnosti objednávateľov, či užívateľov bytov. Objednávateľia služieb sa zaviazali pravidelne, štvrťročne na informačnej tabuli v dome na prízemí uverejňovať údaje o pohybe fin. prostriedkov na účte a zverejňovať neplatičov. Zmluva je za nájomníka/vlastníka podpísaná bez pochybností žalovaným a za splnomocnených objednávateľov podpísaná aj žalobkyňou a T. I. Y. ako aj žalovaným. V uvedenej zmluve o zabezpečení energií zo dňa 2.11.2006 v snahe zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda, elektrická energia pre účely užívania bytového H. Č..L.. XXXX/X W. C. G. U. Ž., splnomocnili vlastníci a užívatelia bytov objednávateľov, aby uzavreli zmluvy pre celý dom s dodávateľmi energií. Zmyslom zmluvy bolo pravdepodobne nahrádzať spoločenstvo vlastníkov bytov (správu bytov a nebytových priestorov), ktoré pre prevode prvého bytu nebolo zriadené. Úkon však nemá charakter dohody, teda synalagmatického právneho úkonu o vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán (obsahom supljuje charakter združenia) a navyše takouto zmluvou by boli obchádzané ustanovenia zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Už na základe tohto ustanovenia vyplýva, že tu nie je možné, aby výlučne len žalobca ako jeden z vlastníkov uzatváral zmluvu pre celý vyššie uvedený dom. V takomto úkone absentuje aj určenie dodávateľov energií, spôsob výberu a pod.. Neurčitost' súd vzhliadol aj v dohode o úhradách, kde v bode 1 sa uvádza, že vlastníci a nájomníci bytov sa zavazujú zase bez bližšej špecifikácie vlastníkov a nájomníkov bytov, že budú mesačne platiť zálohové platby na osobitný účet, ktorý zriadia splnomocnení objednávateľia na spotrebu plynu, elektrickej energie a vody v dome v termíne vždy najneskôr do 15.dňa v každom kalendárnom mesiaci podľa zálohového rozpisu, teda bez určenia dodávateľov energií, určenia výšky zálohovej platby a pod.. V konaní nebolo sporné, že na základe tohto neplatného právneho úkonu však žalobkyňa konala a uzavrela zmluvy s konkrétnymi dodávateľmi energií a zabezpečila tak dodávku energií (plynu, vody, električky) do jednotlivých bytov v bytovom dome. Nepochybné je, že bez takejto dodávky energií, by nebolo možné užívanie bytov v danom dome. Tieto skutočnosti boli opakovane zhodne judikované v konaniach vedených na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 41C/34/2015, sp.zn. 14C/56/2018, sp.zn. 40C/654/2015. Súd teda nárok žalobkyne vyhodnotil ako nárok z bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobkyňa plnila za žalovaného platby za služby spojené s vlastníctvom bytu žalovaného.

19. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní namietala, že v konaní Krajského súdu Žilina sp.zn. 9Co/4/2018-480 v rovnakom predmete sporu s rovnakými stranami sporu, len za iné obdobie súd konštatoval, že nárok žalobkyne nie je odvodený od vlastníctva bytu. Z tohto konštatovania žalovaný odvodil svoj právny názor, že nie je relevantné, kto je vlastníkom. Na základe uvedeného preto zastával názor, že nie je dôležité, kto je vlastníkom bytu, ale kto ho reálne užíva, čo zodpovedá aj ustanoveniu 451 OZ. Vo vzťahu k tejto námietke súd konštatuje, že medzi stranami je nesporné, že z dôvodu dlhodobého trvajúceho sporu o určenie vlastníctva k bytom č. 1, 6, 13, 15, 16, 21, 22, 23 a 27, nebolo možné uzatvoriť zmluvu o správe bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. Úkony spojené so zabezpečením dodávky energii na seba prevzala žalobkyňa, ktorá ich vykonávala v mene vlastníkov bytov na základe osobitného splnomocnenia. Súd nenamietá, že v danej veci nejde o nárok vyplývajúci z vlastníckeho práva, no jednoznačne vyplýva zo samotnej podstaty vlastníctva bytu, prípadne jeho užívania za splnenia osobitných podmienok. Žalovaný síce tvrdil, že sám byt neužíva od roku 2004, no nepreukázal a ani netvrdil, kto je užívateľom tohto bytu. Súd má za to, že žalovaný by účinne spochybnil svoju pasívnu legitimitáciu v spore v prípade, ak by v konaní preukázal napríklad, že nároky vyplývajúce z úhrad energií a platieb za byt prešli titulom zmluvy či iného právneho úkonu na osobu užívateľa bytu (napr. nájomcu). Tieto skutočnosti však žalovaný netvrdil, ani nepreukázal, iba bez ďalšieho tvrdil, že byt neužíva. Vlastníctvo nehnuteľnosti však zaväzuje vlastníka k realizácii platieb spojených s jej užívaním, preto v danej veci súd nemal preukázanú výnimku, ktorá by žalovaného ako nesporného vlastníka predmetného bytu č. 11 k vykonávaniu úhrad spojených s užívaním bytu, zbavovala týchto zákonných povinností.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané nasledujúce skutočnosti: Zo znaleckého posudku č. 8/2019 (č.l. 20 a nasl. je zrejmé, že žalobkyňa uhradila za rok 2018 spoločnosti SEVAK a.s. sumu 5.498,11 eur, ELPAS sumu 262,88 eur, SPP sumu 21.555,55 eur, SSE a.s. 1.416,82 eur (z toho 334,35 eur výťah, 321,16 eur spoločné priestory, 761,31 eur výmenníková stanica). Podľa znaleckého posudku pripadá na osobu náklady na výťah/rok 18,06 eur, spoločné priestory elektrina 4,40 eur, ústredné kúrenie 9,28 eur/m², teplá voda 8,73 m³ rok, studená voda 2,55 m³ a náklady na upratovanie vo výške 32,14 Eur. Znalkyňa určila náklady na žalovaného pri výmere plochy bytu 67,53

m2 a počte osôb v byte (2) vo výške 1.489,48 eur. Všetky úhrady boli účtované žalobkyni a uhrádzané z jej účtu.

21. Pri plnomocenstve, v zmysle ktorého vlastníci a nájomníci podľa prílohy Č.. X, X L. I. Y. E. K.. X. J., aby ich zastupovali vo veci všetkých právnych úkonov v plnom rozsahu, vrátane uzatvárania zmlúv, týkajúcich sa energetického zabezpečenia, t.j. plyn, voda, elektrická energia, vývoz domového odpadu a fond údržby a opráv bytového domu Č.. L.. XXXX/X W. C. G. U. Ž. R. v prílohe č. 2 podpis pri mene žalovaného. Súd je preto názoru, že žalobkyňa na základe dobrej viery v platnosť úkonov, uzavretej zmluvy a udeleného plnomocenstva uzavrela v jej mene s dodávateľmi vyššie uvedených energií zmluvy, na základe ktorých boli do bytov v dome Č.. XXXX/X W. C.W. G. U. Ž. uskutočnené dodávky energií nevyhnutných pre užívanie bytov a spoločných priestorov. Uzavretím zmlúv vo vlastnom mene prevzala žalobkyňa na seba riziko úhrady za užívanie všetkých bytov, nebytových priestorov v dome a spoločných priestorov. Nejednalo sa o správu spoločných prostriedkov ani o konanie v mene ostatných signatárov zmluvy (užívateľov a vlastníkov bytov). Preto nie je podstatné, že na účet žalobkyne, z ktorého realizovala úhrady boli zložené ostatnými vlastníkami bytov zložené platby. Je totiž aj v záujme väčšiny ostatných užívateľov a vlastníkov bytov, aby žalobkyňa v tomto právnom vzťahu s dodávateľmi energií zostala a zabezpečila im ich dodávky prostredníctvom jej zmlúv do ostatných bytov a spoločných priestorov. Ak by totiž žalobkyňa ukončila zmluvný vzťah s dodávateľmi, byty by boli fakticky neužívateľné, teda bez vody, kúrenia, elektriny. Záujmom väčšiny užívateľov a vlastníkov je, aby mala žalobkyňa prostriedky na úhrady nákladov, na základe čoho realizujú po dohode preddavkové úhrady či iné platby. Podstatné je, že úhrady však žalobkyňa realizuje z jej účtu a prostriedkov na tomto účte a zodpovedá. Súd nezistil, že by žalobkyňa realizovala úhrady ako splnomocnená zástupkyňa v mene ostatných užívateľov, pretože to zo zmlúv ani z úhrad nevyplýva. Nepochybne ak by žalobkyňa úhrady nevykonala alebo by ich vykonala v menšom rozsahu ako prijala platby od ostatných užívateľov, obohatila by sa na ich účet. Teda zodpovedá ostatným užívateľom za bezdôvodné obohatenia. Ak však žalobkyňa realizovala úhrady v jej mene, vzniklo je právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nie z dôvodu neplanej zmluvy, ale z dôvodu, že jednotliví užívatelia a vlastníci bytov spotrebovali energie a prijali výhody bez toho, aby ich uhradili, teda že ten, za koho sa plnilo, mal podľa práva plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka). Súd má preto za to, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná na podanie žaloby, nakoľko preukázateľne uhrádzala platby za vlastníkov, resp. užívateľov bytu. Rovnako má súd za to, že základ nároku je daný a preukázaný.

22. Vo vzťahu k uplatnenej výške nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.489,48 Eur súd konštatuje, že žalobca ako vlastník bytu, ktorý sám splnomocnil žalobkyňu a I. Y. (č.l. 5) dňa 2.11.2006 na realizáciu právnych úkonov spojených s dodávkami energií bytového domu, spochybnil vo všeobecnej rovine aj výšku uplatneného nároku odvodenú od znaleckého posudku predloženého žalobkyňou. Nekonkretizoval však, v čom považoval výšku nároku za spornú a nepreukázanú. Súd má za to (a to aj odliadnúc od koncentrácie konanie), že zo znaleckého posudku vyplynula výška nákladov pre jednotlivé byty, pričom pre byt žalovaného č. 11 (ktorého vlastníctvo nerozporoval, a tak ho má súd za nesporné) vyplynula suma 1.489,48 Eur a je zrejmy aj spôsob výpočtu tejto sumy (č.l. 20 a nasl.). Nakoľko žalovaný nerozporoval konkrétne, v čom považuje znaleckým posudkom určenú výšku platieb za spornú, súd sa jeho argumentáciou nemohol bližšie zaoberať. Naopak, zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplynula výška nároku a spôsob jej výpočtu. Zároveň súd považuje za preukázané, že žalobkyňa všetky platby realizovala z účtu na to určeného, z ktorého vykonávala všetky za platby za vlastníkov a užívateľov bytov. K námietke žalovaného, že v znaleckom posudku absentuje náležitosť podľa § 209 ods. 2 CSP, súd poznamenáva, že uvedené tvrdenie neobstojí, nakoľko tzv. znalecká doložka v zmysle citovaného ustanovenia sa nachádza na č.l. 13 znaleckého posudku, čo vyplýva aj z jeho obsahu (č.l. 32 spisu). S ohľadom na uvedené skutočnosti, súd žalovaného zaviazal na úhradu sumy 1.489,48 Eur žalobkyni.

23. Žalobkyňa si zároveň uplatnila nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa výzvou z o dňa 9.10.2019 vyzvala žalovaného na úradu dlhu z vyúčtovania za rok 2018 vo výške 1.489,48 Eur (č.l. 18). Výzvu prevzal žalovaný dňa 4.11.2019 (č.l. 19). Žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy po uplynutí 7 dní od doručenia tejto výzvy, i keď vo výzve bola určená lehota splatnosti do 30.10.2019. Súd má s ohľadom na preukázané doručenie výzvy dňom 4.11.2019 za to, že žalovaný sa dostal do omeškania najneskôr nasledujúci deň, t.j. 5.11.2019. Nakoľko si však žalobkyňa uplatnil úrok z omeškania od 12.11.2019, súd v zmysle zásady, že nemožno žalobcovi priznať viac ako žiada, vyhovel žalobe v časti uplatneného úroku z omeškania, a tak zaviazal

žalovaného na úradu dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 12.11.2019 do zaplatenia. Výška úrokovej sadzby v čase omeškania predstavuje 5 % ročne, čo je súdu známe z jeho činnosti. S ohľadom na uvedené skutočnosti, súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobkyni sumu 1.489,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.11.2019 do zaplatenia.

24. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu v konaní. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešnou stranou sporu, a tak jej súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.